

enim videre vos : ut aliquid impertiar vobis gratiae spiritalis ad confirmandos vos : id est, simul consolari in vobis per eam, quae invicem est, fidem vestram, atque meam.

R. Quem vidistis pastores? dicite, annuntiate nobis, in terris quis apparuit? *** Natum vidimus, et choros Angelorum collaudantes Dominum. V.** Dicite, quidnam vidistis? et annuntiate Christi nativitatem. — Natum.

Lectio iij.

Nolo autem vos ignorare fratres : quia saepe proposui venire ad vos, (et prohibitus sum usque adhuc) ut aliquem fructum habeam et in vobis, sicut et in ceteris gentibus. Graecis, ac Barbaris, sapientibus, et insipientibus debitor sum : ita (quod in me) promptum est et vobis, qui Romae estis, evangelizare. Non enim erubescio Evangelium. Virtus enim Dei est in salutem omni credenti, Judaeo primum, et Graeco. Justitia enim Dei in eo revelatur ex fide in fidem : sicut scriptum est : Justus autem ex fide vivit. Revelatur enim ira Dei de caelo

super omnem impietatem et injustitiam hominum eorum, qui veritatem Dei in injustitia detinent : quia quod notum est Dei, manifestum est in illis. Deus enim illis manifestavit.

R. O magnum mysterium, et admirabile sacramentum, ut animalia viderent Dominum natum, jacentem in praesepio : *** Beata Virgo, cujus viscera meruerunt portare Dominum Christum. V.** Ave Maria, gratia plena : Dominus tecum. — Beata. Gloria Patri. Beata.

In II. Nocturno.

Sermo sancti Leonis Papae.

Serm. ix. de Nativitate Domini.**Lectio iv.**

Scedit quidem, dilectissimi, multumque supereminet humani loquii facultatem divini operis magnitudo : et inde oritur difficultas fandi, unde adest ratio non tacendi. Quia in Christo Jesu Filio Dei non solum ad divinam essentiam, sed etiam ad humanam spectat naturam, quod dictum est per Prophetam : Generationem ejus quis enarrabit? Utramque enim

substantiam in unam convenisse personam, nisi fides credat, sermo non explicat. Et ideo nunquam materia deficit laudis, quia nunquam sufficit copia laudatoris.

R. Beata Dei Genitrix Maria, cujus viscera intacta permanent : *** Hodie genuit Salvatorem saeculi.**

V. Beata, quae credidit : quoniam perfecta sunt omnia, quae dicta sunt ei a Domino. — Hodie.

Lectio v.

Gaudeamus igitur, quod ad eloquendum tantae misericordiae sacramentum impares sumus : et cum salutis nostrae altitudinem promerere non valeamus, sentiamus nobis bonum esse, quod vincimur. Nemo enim ad cognitionem veritatis magis propinquat, quam qui intelligit, in rebus divinis, etiam si multum proficiat, semper sibi superesse quod quaerat. Nam qui se ad id, in quod tendit, pervenisse praesumit, non quaesita reperit, sed inquisitione deficit.

R. Sancta et immaculata virginitas, quibus te laudibus efferae nescio : *** Quia quem caeli capere non po-**

terant, tuo gremio contulisti. **V.** Benedicta tu in mulieribus, et benedictus fructus ventristui. — Quia.

Lectio vj.

Ne autem infirmitatis nostrae perturbemur angustiis, evangelicae nos et propheticae adjuvant voces : quibus ita accendimur, et docemur, ut nos nativitatem Domini, qua Verbum caro factum est, non tam praeteritam recollere, quam praesentem videamur inspicere. Quod enim pastoribus pro gregum suorum custodia vigilantibus nuntiavit Angelus, etiam nostrum implevit auditum : et ideo Dominicis omnibus praesumus, quia verba divinitus edita cordis aure servamus : tamquam et in hodierna festivitate dicatur : Evangelizo vobis gaudium magnum, quod erit omni populo, quia natus est vobis hodie Salvator, qui est Christus Dominus, in civitate David.

R. Beata viscera Mariae Virginis, quae portaverunt aeterni Patris Filium : et beata ubera, quae lactaverunt Christum Dominum : *** Qui hodie pro salute mundi de Virgine nasci**

dignatus est. *℞.* Dies sanctificatus illuxit nobis : venite Gentes, et adoráte Dóminum. — Qui hódie. *Glória Patri.* Qui hódie.

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vij. Cap. ij. e

IN illo tempore : Erat Joseph, et María mater Jesu, mirantes super his, quæ dicebantur de illo. Et reliqua.

Homilia sancti Ambrósii Episcopi.

Lib. 2. in cap. ij. Lucæ, prope finem.

ides úberem in omnes grátiam, Dómini generatióne diffúsam, et prophetiam incredulis negátam esse, non justis. Ecce et Símeon prophétat, in ruínam et resurrectionem plurimorum venisse Dóminum Jesum Christum; ut justorum, iniquorumque mérita discernat : et pro nostrorum qualitate factorum, iudex verus et justus aut supplicia decernat, aut præmia.

℞. Verbum caro factum est, et habitavit in nobis : * Et vidimus glóriam ejus, glóriam quasi unigéniti a

Patre, plenum grátiae et veritátis. *℞.* Omnia per ipsum facta sunt, et sine ipso factum est nihil. — Et vidimus.

Lectio viij.

ET tuam ipsius animam pertransibit gladius. Nec lítera, nec história docet, ex hac vita Mariam corporális necis passióne migrasse. Non enim anima, sed corpus materiali gladio transverberatur. Et ideo prudentiam Mariæ haud ignaram mysterii coeléstis osténdit. Vivum enim verbum Dei et válidum, et acútius omni gladio acutissimo, pénétrans usque ad divisionem animæ et spíritus, artuum quoque et medullarum, cogitationes cordis, et secreta scrutatur animorum : quia nuda et aperta sunt omnia Dei Fílio, quem conscientiae secreta non fallunt.

℞. O Regem cœli, cui tália famulantur obséquia : stábulo pónitur, qui continet mundum : * Jacet in præsepío, et in cœlis regnat. *℞.* Natus est nobis hódie Salvátor, qui est Christus Dóminus, in civitate David. — Jacet. *Glória Patri.* Jacet.

Lectio ix.

Prophetavit itaque Símeon, prophetaverat virgo, prophetaverat copulata conjugio; prophétare debuit etiam vídua, ne qua aut professio deesset, aut sexus. Et ideo Anna et stipendiis viduitatis, et moribus talis inducitur, ut digna plane fuisset credatur, quæ Redemptorem omnium venisse nuntiaret. Cujus mérita cum alibi descripsimus, cum víduas hortarémur, hoc loco, quóniam ad alia properamus, non putamus iteranda.

Te Deum. 20.

AD LAUDES,
et per Horas, Anæ

1. Quem vidistis, * pastores? dicite, annuntiáte nobis, in terris quis apparuit? Natum vidimus, et choros Angelorum collaudantes Dóminum, allelúia, allelúia.

2. Génuit puérpera * Regem, cui nomen ætérnum, et gáudia matris habens cum virginitatis honore : nec primam símitem visa est, nec habere sequentem, allelúia.

3. Angelus ad pastores * ait : Annúntio vobis gáudium magnum : quia na-

tus est vobis hódie Salvátor mundi, allelúia.

4. Facta est cum Angelo * multitúdo coeléstis exercitus laudantium Deum, et dicentium : Glória in excelsis Deo, et in terra pax hominibus bonæ voluntatis, allelúia.

5. Párvulus fílius * hódie natus est nobis, et vocabitur Deus, fortis, allelúia, allelúia.

Capitulum. Galat. iv.

Fratres, Quanto tempore heres párvulus est, nihil differt a servo, cum sit dóminus omnium : sed sub tutoribus et actoribus est usque ad præfinitum tempus a patre.

Hymnus.

ASolis ortus cárdine Ad usque terræ límitem, Christum canamus Principem, Natum María Virgine. Beátus Auctor sæculi, Servíle corpus induit : Ut carne carnem liberans, Ne perderet quos condidit.

Castæ paréntis víscera Coeléstis intra grátia : Venter Puellæ bájulat Secréta, quæ non nóverat. Domus pudici pectoris Templum repente fit Dei :

Intácta nésciens virum,
Concépit alvo Filium.

Enítitur puérpera,
Quem Gábriel prædixerat,
Quem ventre Matris gé-
stiens,
Baptísta clausum sènsé-
rat.

Fœno jacére pértulit :
Præsépe non abhórruit :
Et lacte módico pastus
est,

Per quem nec ales ésurit.
Gaudet chorus Cœlestium,
Et Angeli canunt Deo ;
Palámque fit pastóribus
Pastor, Créator ómnium.
Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Virgine,
Cum Patre, et almo Spi-
ritu,
In sempitérna sæcula.

Amen.

℣. Verbum caro factum
est, allelúia. ℞. Et habitá-
vit in nobis allelúia.

Ad Bened. Aña. Dum
medium siléntium * tené-
rent ómnia, et nox in suo
cursu médium iter per-
ágeret, omnipotens sermo
tuus Dómine a regálibus
sédibus venit, allelúia.

Oratio.

O Mnípotens sempitérne
Deus, dírige actus
nostros in beneplácito tuo:
ut in nómine dilécti Filii
tui mereámur bonis opé-

ribus abundáre. Qui tecum
vivit.

Et fit Comm. de Octava
Nativ. et aliis Octavis. 296.

AD TERTIAM.

Capit. ut in Laud. 307.

℞. br. Verbum caro fa-
ctum est, * Allelúia, alle-
lúia. Verbum. ℣. Et habi-
távit in nobis. Allelúia,
allelúia. Glória. Verbum.

℣. Ipse invocábit me,
allelúia. ℞. Pater meus
es tu, allelúia.

AD SEXTAM.

Capitulum. Galat. iv.

AT ubi venit plenitúdo
témporis, misit Deus
Filium suum factum ex
muliere, factum sub lege :
ut eos, qui sub lege erant,
redímeret : ut adoptiónem
filiórum reciperémus.

℞. br. Notum fecit Dómi-
nus, * Allelúia, allelúia.
Notum. ℣. Salutáre suum.
Allelúia, allelúia. Glória
Patri. Notum.

℣. Vidérunt omnes fines
terræ, allelúia. ℞. Salutá-
re Dei nostri, allelúia.

AD NONAM.

Capitulum. Galat. iv.

ITaque jam non est ser-
vus, sed filius : quod
si filius, et heres per Deum.

℞. br. Vidérunt omnes
fines terræ, * Allelúia, al-

lelúia. Vidérunt. ℣. Salu-
táre Dei nostri. Allelúia,
allelúia. Glória. Vidérunt.
℣. Verbum caro factum
est, allelúia. ℞. Et habi-
távit in nobis, allelúia.

IN II. VESPERIS.

Añæ, Psalmi et Hym-
nus de Nativitate. 269.
Capitulum ut supra. 307.

℣. Verbum caro factum
est, allelúia. ℞. Et habitá-
vit in nobis, allelúia.

Ad Magnif. Aña. Puer
Jesus * proficiébat ætáte
et sapiéntia coram Deo et
homínibus.

Et fit Comm. de Octava
Nativ. et aliis Octavis. 296.

IN DIE INFRA OCTAV.
NATIVITATIS.

Si dies post Fest. S. Tho-
mæ fuerit Sabbatum, Of-
ficium fit de Octava
Nativitatis hoc modo :

In ij. Vesperis S. Thomæ,
omnia dic. sicut in ij. Vesp.
diei Nativit. 269. ritu dupl.
Capitulum et reliqua de
S. Thoma. 302. Deinde
fit Comm. Octavæ Nativit.
et aliarum Octavar. 296.

Ad Matutinum, omnia
dicuntur sicut in Domin.
infra Octav. Nativit. 303.
præter Lect. iij. Noct. quæ
dicuntur ut infra.

In III. Nocturno.
Léctio sancti Evangélii
secúndum Lucam.

Lectio iij. Cap. ij. b

IN illo témpore : Pastó-
res loquebántur ad ín-
vicem: Transeámus usque
Béthlehem, et videámus
hoc verbum quod factum
est, quod Dóminus ostén-
dit nobis. Et venérunt fe-
stinántes. Et réliqua.

Homília sancti Ambrósii
Episcopi. Lib. 2. in cap. ij.
Luçæ, circa medium.

Ides festináre pa-
stóres. Nemo enim
cum desídia Chri-
stum requirit. Vides pa-
stóres Angelo credidisse :
et tu Patri, Filio, Spiritui
sancto, Angelis, Prophé-
tis, et Apóstolis crédere
non vis? Vide, quam sig-
gnánter Scriptúra singu-
lórum libret moménta ver-
bórum. Festinant, inquit,
Verbum vidére. Etenim
cum caro Dómini vidétur,
Verbum vidétur, quod est
Filius.

℞. Verbum caro factum
est, et habitávit in nobis :
* Et vídimus glóriam ejus,
glóriam quasi unigéniti a
Patre, plenum grátia et
veritátis. ℣. Omnia per
ipsum facta sunt, et sine
ipso factum est nihil.— Et.

Lectio viij.

NON mediocre fidei tibi hoc videatur exemplum, quod vilis sit persona pastorum. Certe quo vilior ad prudentiam, eo pretiosior ad fidem. Non gymnasia choris referta sapientum, sed plebem Dominus simplicem requisivit, quæ phalaræ audita, et fucare nesciret. Simplicitas enim queritur, non ambitio desideratur.

R. O Regem cœli, cui talia famulantur obsœquia : stâbulo pônitur, qui continet mundum : * Jacet in præsepio, et in cœlis regnat. **V.** Natusest nobishodie Salvator, qui est Christus Dominus, in civitate David. — Jacet. **Gloria Patri.** Jacet.

Lectio ix.

NEC contemnenda pu-tes quasi vilia verba pastorum. A pastore enim Maria fidem colligit. A pastore populus ad Dei reverentiam congregatur. Mirati etiam sunt omnes, qui audierunt, de iis, quæ dicebantur a pastore ad ipsos. Maria autem conservabat omnia verba hæc, conferens in corde suo. Discamus san-

ctæ Virginis in omnibus castitatem, quæ non minus ore pudica, quam corpore, argumenta fidei conferbat in corde.

Te Deum. 20.

Ad Laudes, omnia dicuntur sicut in Nativitate. 267. Et post Orat. fit Commem. de S. Stephano, et reliquis Octavis, ut supra. 297.

Ad Horas, omnia dicuntur sicut in Nativitate. 268.

Ad Vesp., Añæ et Psalmi duplicantur. Capitulum et reliqua de S. Silvestro.

Si Festum S. Silvestri venerit in Dominica, agitur de Festo cum Commem. Dominicæ in j. Vesp. et Laud. ante Commem. omnium Octav. et ix. Lectio erit de Homil. Domin. 306.

DIE XXXI. DECEMBRIS.

S. Silvestri I.

Papæ et Conf. Duplex.

A Capit. omnia de Comm. Conf. Pont. ut infra. [70]

Oratio.

DA quæsumus omnipotens Deus : ut beati Silvestri Confessoris tui atque Pontificis veneranda sollemnitas, et devotionem nobis augeat et salutem. Per Dominum.

Deinde fit Commem. de Octavis, ut supra. 296.

In I. Nocturno.

De Epistola ad Romanos.

Lectio j.

Cap. ij.

Ropter quod inexcusabilis es o homo omnis, qui iudicas. In quo enim iudicas alterum, teipsum condemnas : eadem enim agis quæ iudicas. Scimus enim quoniam iudicium Dei est secundum veritatem in eos, qui talia agunt. Existimas autem hoc o homo, qui iudicas eos, qui talia agunt, et facis ea, quia tu effugies iudicium Dei? An divitias bonitatis ejus, et patientiæ, et longanimitatis contemnis? ignoras quoniam benignitas Dei ad poenitentiam te adducit?

R. Euge serve bone et fidelis, quia in pauca fuisti fidelis, supra multa te constituam : * Intra in gaudium Domini tui. **V.** Domine quinque talenta tradidisti mihi, ecce alia quinque superlucratum sum. — Intra.

Lectio ij.

Secundum autem duritiam tuam, et impœnitens cor, thesaurizas tibi iram in die iræ, et revela-

tionis iusti iudicii Dei, qui reddet unicuique secundum opera ejus : iis quidem, qui secundum patientiam boni operis, gloriam, et honorem, et incorruptionem quaerunt, vitam æternam : iis autem, qui sunt ex contentione, et qui non acquiescunt veritati, credunt autem iniquitati, ira et indignatio.

R. Ecce sacerdos magnus, qui in diebus suis placuit Deo : * Ideo iurejurando fecit illum Dominus crescere in plebem suam. **V.** Benedictionem omnium gentium dedit illi, et testamentum suum confirmavit super caput ejus. — Ideo.

Lectio iij.

Tribulatio et angustia in omnem animam hominis operantis malum, Judæi primum, et Græci : gloria autem, et honor, et pax omni operanti bonum, Judæo primum, et Græco : non enim est acceptio personarum apud Deum. Quicumque enim sine lege peccaverunt, sine lege peribunt : et quicumque in lege peccaverunt, per legem iudicabuntur. Non enim auditores legis iusti sunt apud Deum, sed fa-

ctóres legis justificabún-
tur. *R.* Jurávit Dñus. [75]

In II. Nocturno.

Lectio 1a.

Silvéster Románus,
patre Rufino, a
prima ætate ópe-
ram dedit Cyrino Presby-
tero : cujus doctrinam et
mores egrégie imitátus
est. Hic, sæviénte perse-
cutióne, in Soracte monte
latitáverat, et trigésimum
annum agens Présbyter
sanctæ Románæ Ecclesiæ
a Marcellino Pontífice
creátur. Quo in múnere
cum omni laude cléricis
áliis antecélleret, in Mel-
chiadis póstea locum suc-
césit, imperatóre Con-
stantino, qui ántea pacem
Ecclesiæ Christi lege pú-
blica déderat. Vix Eccle-
siæ gubernácula tractán-
da suscepérat, Constan-
tinum, jam crucis signo
cœlitus illustrátum, et de
hoste Maxéntio victórem,
ad tuéndam propagan-
dámque christíanam reli-
gióne impénse fovit.
Quem étiam, uti vetus
Ecclesiæ Románæ refert
traditio, Apostolorum imá-
gines recognoscere fecit,
sacro baptísmate tinxit,
et ab infidelitátis lepra
mundávit.

R. Invéni David servum
meum, óleo sancto meo
unxi eum : * Manus enim
mea auxiliábitur ei. *R.* Ni-
hil proficiet inimicus in eo,
et fílius iniquitátis non
nocébit ei. — Manus.

Lectio 2a.

ITaque, auctóre Silv-
stro, pius imperátor
quam Christi fidélibus pú-
blice templa exstruéndi
tribúerat facultátem, eam
exémpló suo confirmávit;
multas enim eréxit basi-
licas, scilicet Lateranén-
sem Christo Servatóri,
Vaticánam sancto Petro,
Ostiénsensem sancto Paulo,
sancto Lauréntio in Agro
Veráno, sanctæ Cruci in
Atrio Sessoriano, sancto
Petro et Marcellino ac
sanctæ Agnétii in viis La-
vicána et Nomentána, et
álias, quas sacris imagini-
bus spléndide exornávit,
et, munéribus prædiisque
attribútis, magnificentís-
sime locupletávit. Hoc
Pontífice hábitum est con-
cílium Nicænum primum,
ubi præsidéntibus ejus le-
gátis, præsentéque Con-
stantino, et trecéntis de-
cem et octo Episcopis,
sancta et cathólica fides
explicáta est, Arío ejúsque
sectatóribus condemná-

tis; quod étiam concílium,
peténtibus Pátribus, con-
firmávit in synodo Romæ
hábita, ubi íterum Arius
condemnátus est. Multa
item decreta fecit Eccle-
siæ Dei utilia, quæ sub
ejus nómine recenséntur;
idest, ut a solo Episcopo
Chrisma conficerétur; ut
Présbyter Chrismate bap-
tizátii summum leníret
vérticem; ut Diáconi dal-
máticis in ecclesiá, et palla
linóstima ad lævam ute-
réntur; ut in líneo tantum
velo sacrificium altáris
conficerétur.

R. Pósuí adiutorium su-
per poténtem, et exaltávi
eléctum de plebe mea :

* Manus enim mea auxi-
liábitur ei. *R.* Invéni David
servum meum, óleo sancto
meo unxi eum. — Manus.

Lectio 3a.

Idem præscripsisse trá-
ditur tempus ómnibus,
qui ordínibus initiáti es-
sent, exercéndi singulos
órdines in Ecclesiá, ánte-
quam quisque ad altiorem
gradum ascenderet; ut
laicus clérico non inférret
crimen, ne cléricus apud
profánum júdicem cau-
sam diceret. Sábbati et
Domínici diéi nómine re-
ténto, réliquos hebdoma-

dæ dies feriárum nómine
distíntos, ut jam ante in
Ecclesiá vocári cœperant,
appellári vóluit, quo si-
gnificarétur, quotidie clé-
ricos, abjécta ceterárum
rerum cura, uni Deo pror-
sus vacáre debére. Huic
cœlesti prudentiæ, qua
Ecclesiám administrábat,
insignis vitæ sánctitas, et
benignitas in páuperes
perpétuo respóndit. Quo
in género providit, ut clé-
ricis copiósus egéntes con-
júngeret, et sacris virgí-
nibus quæ ad victum
necessária essent, suppe-
ditaréntur. Vixit in pon-
tificátu annos viginti
unum, menses decem,
diem unum. Sepúltus est
in cœmetério Priscillæ via
Salária. Fecit ordinatiónes
septem mense Decémbri,
quibus creávit Presbyte-
ros quadraginta duos, Diá-
conos viginti quinque, Epí-
scopos per diversa loca
sexaginta quinque.

R. Iste est. [78]

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii
secúndum Lucam.

Lectio 1a. Cap. xij. e

IN illo témpore : Dixit
Jesus discipulis suis :
Sint lumbi vestri præcín-

cti, et lucernæ ardentes in manibus vestris. Et reliqua.

Homilia sancti Gregorii Papæ.

Homil. xiiij. in Evangelia.

Sancti Evangelii, fratres carissimi, aperta vobis est lectio recitata. Sed ne aliquibus ipsa ejus planities alta fortasse videatur, eam sub brevitate transcurramus, quatenus ejus expositio ita nescientibus fiat cognita, ut tamen scientibus non sit onerosa. Dominus dicit: Sint lumbi vestri præcincti. Lumbos enim præcingimus, cum carnis luxuriam per continentiam coarctamus. Sed quia minus est, mala non agere, nisi etiam quisque studeat, et bonis operibus insudare, proutinus additur: Et lucernæ ardentes in manibus vestris. Lucernas quippe ardentes in manibus tenemus, cum per bona opera proximis nostris lucis exempla monstramus. De quibus profecto operibus Dominus dicit: Luceat lux vestra coram hominibus, ut videant opera vestra bona, et glorificent Patrem vestrum, qui in cælis est.

R. Amavit eum Dominus, et ornavit eum: stolam gloriæ induit eum, * Et ad portas paradisi coronavit eum. **V.** Induit eum Dominus lorica[m] fidei, et ornavit eum. — Et ad portas.

Lectio viij.

Duo autem sunt, quæ jubentur, et lumbos restringere, et lucernas tenere: ut et munditia sit castitatis in corpore, et lumen veritatis in operatione. Redemptori etenim nostro unum sine altero placere nequaquam potest: si aut is qui bona agit, adhuc luxuriæ inquinamenta non deserit: aut is qui castitate præeminet, necdum se per bona opera exercet. Nec castitas ergo magna est sine bono opere, nec opus bonum est aliquod sine castitate. Sed et si utrumque agitur, restat, ut quisquis ille est, spe ad supernam patriam tendat, et nequaquam se a vitiis pro mundi hujus honestate contineat.

R. Sint lumbi vestri præcincti, et lucernæ ardentes in manibus vestris: * Et vos similes hominibus expectantibus dominum suum, quando revertatur

a nuptiis. **V.** Vigilate ergo, quia nescitis qua hora Dominus vester venturus sit. — Et vos similes. Gloria Patri. Et vos similes.

Lectio ix.

Et vos similes hominibus expectantibus dominum suum, quando revertatur a nuptiis: ut cum venerit, et pulsaverit, confestim aperiant ei. Venit quippe Dominus, cum ad iudicium properat: pulsatur vero, cum jam per ægritudinis molestias esse mortem vicinam designat. Cui confestim aperimus, si hunc cum amore suscipi-

mus. Aperire enim iudici pulsanti non vult qui exire de corpore trepidat: et videre eum, quem contempsisse se meminit, iudicem formidat. Qui autem de sua spe et operatione securus est, pulsanti confestim aperit, quia lætus iudicem sustinet. Et cum tempus propinquæ mortis advenerit, de gloria retributionis hilarescit.

Te Deum. 20.

Reliqua omnia usque ad Vesperas sumuntur de Communi Conf. Pont. [82] Et in fine Laudum fit Comm. de Octavis. 297.

